BEN CİNLERİ VE İNSANLARI
ANCAK BANA İBADET ETSİNLER DİYE YARATTIM

Ubeydullah Arslan
06.04.2012

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلله رب العالمين، وأصلي وأسلم على عبد الله ورسوله محمدٍ، وعلى آلهِ وأصحابهِ أجمعين؛

Hamd bizleri kendisine ibadet etmek amaçlı yaratan Rabbimize, salât ve selam son nebi, insanlığın muallimi, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in ve tahir ashabının üzerine olsun.

Allah'a hamd eder, ondan yardım bekler, sadece ona ibadet ederiz, ondan başka dostumuz yoktur. Onun bize gönderdiği islamdan, Resulden, şeriattan razı olduğumuzu ilan ederiz.

Rabbim! Cümlemizi tevhidin, sünnetin, salih amelin, davetin, güzel ahlakın ve cihadın yolunda muvaffak kılsın. Allah, kalplerimizi temizlesin ve dini yolunda birleştirsin, gücümüzü ve kardeşliğimizi zayıflatmasın, tevhid ve davet yolunda ihvanlar olarak toplasın. Bu Allah için çok kolaydır.

Siz Değerli Kahramanmaraşlı kardeşlerimi, cennet ehlinin selamıyla selamlar, hürmetlerimi sunar, rahmetin, bereketin üzerinize olmasını dilerim. Bu ayki seminerimizin konusu:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ

Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.

Rabbim beni seminerimde başarılı kılsın, size de anlama kolaylığı versin. Allah kuranı, sünneti, güzel ahlakı, daveti seven kullardan kılsın. Allah, kınayıcıların kınamasına aldırmadan, hakkı hak bilip söylemeyi, batılı da batıl bilip konuşmayı kolaylaştırsın. Allah dünyaya niçin geldiğini bilen akıllı kullardan kılsın.

Söz akıllı insandan açılmışken akıllı insanın bir tarifini yapmama izin veriniz. Zira günümüzde akıllı insan, maddi güce ve konforlu hayata ulaşmış, zengin mevki makam sahibi insanlar olarak bilinir. Bazıları tarafından ise her ne yoldan olursa olsun, aklını kullanmış mevkilere-makamlara-fabrikalara-holdinglere sahip olmuş insan sanılır. Tabi bu beşerin gözüyle böyledir.

Vahyin tanımına göre akıllı insan farklıdır. Örneğin geçen ay ki seminerimizde Pazarcı Zahir'den bahsetmiştik, hani üzerine develerin ve çölün kokusu sirayet etmiş bedevi Zahir.

O hem çirkin, hem zayıf, hem de madden zengin olmayan, köyden getirdiği malını pazarlayan bir pazarcıydı. Birçok insan nezdinde kıymeti olmayan az değer verilen bir kimlikti. Peygamber ona "sen Allah indinde en sevimli en hayırlı insansın" buyurmuştu.

Bakınız; Kuranın ve nebevi bakışın akıllı insan tanımıyla, günümüz insanın akıllı insan tanımı arasında büyük fark vardır. Vahiy; manevi zenginliği öne çıkartırken; beşer maddi zenginliği esas alır. İşte bu ise vahyin üstünlüğünü belirler. Peki akıllı insan kimdir? Bunu kısaca bir tanımlayalım

Akıllı insan; "*Rabbinin birliğini, emrini, hükmünü, yasağını, gönderdiği elçisinin doğruluğunu, davetini kabul eden ve bu uğurda amel eden muvahhid insandır. Kısaca müslüman insan akıllı insan kâfir insan ise akıllı olmayan insandır. Akıl; vahyi kabul edene layıktır etmeyene de akıllı demek ahmaklıktır.*"

Akıllı insan; Rabbinden aldığı her azanın hakkını onun yolunda feda eden kullanan insandır. Akıllı insan; Rabbinin gösterdiği vahye teslim olan, delille yaşayan, karanlıklardan ve haramlardan uzak kalan müslümandır. Müslüman akıllı olmakla mükelleftir.

Değerli Kardeşlerim! İnsan mühim bir gaye uğruna yaratılmıştır. Onun hedefi büyüktür. O, diğer varlıklar gibi değildir. Allah; ona diğer varlıklara vermediği nimetleri, ihsanları vermiş, akılla donatmış düşünme ve kavrama kabiliyeti vermiştir.

İnsan; bu yüzden yeryüzünde Allah'ın yarattığı en üstün varlıktır. Ancak buna rağmen ölümü tadacaktır. Ölüm; onun için kaçınılmazdır. Vakti geldiğinde ölecek ve yaşadığı âlemden ahirete göç edecektir.

Hayatında ne yaparsa yapsın, onun hesabını verecektir. O halde; müslüman olarak ölüm gelmeden hesabımızı iyi yapmalıyız. Hesaba çekilmeden önce hesap yapmalıyız.

Peki, bu bağlamda, yapmamız gereken ilk hesap ne olmalıdır? İlk sorumuz ne olmalıdır? İlk hesabımız; bu dünyaya neden geldiğimizi sorgulamakla başlamalıdır.

İnsan olarak, dünyaya niçin geldik? Görevimiz nedir? Bize biçilmiş hayat nedir? Ne yapmalıyız ki hem dünyada hem ahirette mutlu olalım? Varlığımın hikmeti nedir? **Tüm bu soruları sormalıyım.**

Çünkü etli yemeği, baklavayı, en güzel meyveyi, en konforlu arabayı, en geniş ve lüx evi, son moda elbiseyi, her hafta tebdil ettiğimiz telefonumuzun hangi model olduğunu biliyoruz; ancak dünyaya geliş gayemizi, insan olarak vazifemizi bilmiyoruz?

Neden insan aklını bu sorularla meşgul etmez. Neden midemiz ve dış güzelliğimiz için sorular soruyor, dünyada ki varlığımızın hikmetini sormuyoruz?

Çünkü arzularımız, zevklerimiz, tutkularımız, dünyevi kariyerimiz ve mevkimiz için yaşıyor, dinimiz için yaşamıyoruz. Dünya; bize dinden ve ahiretten daha çok tatlı geliyor. Bir millet dünyayı sever, ahireti terk ederse; felaha, saadete, adalete, sanayiye, teknolojik gelişmelere adım atabilir mi?

O halde kardeşim varlığının hikmeti nedir, neden yaratıldın, niçin yaşıyorsun? Şimdi bu sorunun cevabını bu seminer çerçevesinde birlikte arayalım ve bulalım.

Allah; yerlerin ve göklerin emanetini, yerlere ve dağlara teklif etti, ancak onlar yüklenmek istemedi, çekindi, fakat bunu insan yüklendi. Madem; insan bunu yüklendiyse, insan olarak emanetimize sahip çıkmalı, sözümüzü yerine getirmeli, dünyada yükümlülüğümüzü sorgulamalı, dinimizin hakkını vermeli, asırlar önce verdiğimiz sözde durmalıyız. Allah ayetinde şöyle buyurur:

اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُ ۖ اِنَّهُ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ۙ

Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yüklendi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir. (Ahzab-72)

Ayette ki emanetten maksat; "*Din, şeriat, hudut, dini yükümlülüklerdir. İnsan bu dinin yükünü, ibadet sorumluluğunu, şeriatı koruma ve yüceltme görevini üstlenmiştir.*"

İnsan; Allah'ın kendisine seçtiği razı olduğu dinden razı olarak emaneti koruyacak düzeyde dünyaya gelmiştir. İnsan, emaneti korumakla formatlıdır. Allah insanın "hard diskine" hak dini kabullenme, yaşama, koruma, ona davet etme yükümlülüğünü kabul edecek formatta programlamıştır. Ancak insan nefsinin, şeytanın, çevrenin, dünya hırsının azgınlığından temiz fıtratını bozmuştur.

Nasıl bilgisayarlar, belli bir format içinde programlanır, bilgilerle donatılır, format üzere sistemli çalışır ya; işte insan da misak âleminde islamla-tevhidle böyle formatlanmıştır. Formatını korumayan kimsenin programı çöküyor, koruyan ise kazanıyor, felaha eriyor. Şimdi gelelim seminerimizin konusunu daha iyi kavramaya.

Değerli Kardeşim! Allah; insanı kendisine ibadet-kulluk etmesi için yaratmıştır. Allah, kullarına tevhidi ve kendisine itaati emretmiş yollarını da göstermiştir. Allah bu konuda şöyle buyurur:

وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

Allah ibadet edin ona hiçbir şeyi şirk koşmayın.
(Nisa–36)

Allah bir başka ayetinde şöyle buyurur:

وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوا اِلَّا اِيَّاهُ

Rabbin ancak kendisine ibadet etmene hükmetti.
(İsra–23)

يَا اَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

Ey İnsanlar, sizi yaratan Rabbinize ibadet edin.
(Bakara-21)

O halde, İnsanoğlu Rabbine kulluk etmekle, Rabbinin emrine uymakla emrolunmuştur.

İbadet; Allah'ın sevip razı olduğu söz ve amellerin tümüdür. Namaz, oruç, zekat, hac, dua, tevekkül, yardım dileme, kurban kesme, korkma, umut etme, sığınma gibi…. Bunlar gözle görülen ibadetlerimizdir.

Birde gözlü görülmeyen insanın kalbinde ve aklında tasavvur ederek yaptığı ibadetler vardır. Örneğin, dua, yardım isteme, sığınma, adak, tevekkül, korkma gibi ibadetler. Bu ibadetleri her müslüman bilmez, ancak ilim hırsı taşıyan bu ibadetleri öğrenir, şirkten sakınır. Nerede öyle müslümanlar! Allah böyle müslümanların sayısını artırsın. İbadet, sadece Allah'a gerçekleştirilir. Allah'tan başkasına gerçekleşen ibadetler şirktir.

Kardeşlerim Allah bizleri başıboş yaratmadığını, bir gaye ve hedef uğruna dünyaya gönderdiğini, gözünüzün gördüğü her varlığın bir hikmetle meydana getirdiğini birçok ayetinde haber vermiştir. Nitekim Rabbimiz şöyle buyurur:

اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız?(Muminun-115)

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ سُدًى

İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır! (Kıyamet-36)

İnsan bir سُدًى olarak gönderilmedi. سُدًى Demek; başıboş, beyhude, faydasız, gayesiz olarak demektir. Aslında bu kelimenin kökü "çöllere terk edilmiş beyhude-anlamsız-faydasız gezinen develerden" gelir. O develer; bir gaye ve hedeften uzak gezinen, yaşayan develerdir. İşte develerin bu başıboş anlamsız hali örnek verilerek insanın سُدًى gönderilmediği anlatılır.

İnsan; dünyaya beyhude, anlamsız, faydasız gezinen develer gibi yaşamak için gönderilmemiştir dersem affedin. İnsan; yüklendiği yükün ağırlığını bildiği oranda insan ve

müslüman kimliğine sahip çıkıyor. Uzak kaldığı oranda ise vasfını kaybediyor.

Allah, bize insan ve müslüman kimliğimizi korumamız ve onurlu yaşamı elde etmemiz için yollarını gösterir. Allah, böylece rahmetini, şefkatini, adaletini ortaya koyar.

Şimdi şöyle bir örnek vereceğim, şöyle bir öğrenci tasavvur edin, bir öğrenci doktora çalışması için üniversite ve babası tarafından görevlendirilerek İngiltere'ye gönderilsin. Bu öğrencinin hedefi, amacı nedir? İngiltere'de doktora çalışması yapmak eğitimini en üstün bir dereceyle bitirmektir. Bu öğrenci orada bu illet/amaç/gaye için orada bulunmaktadır. Öyle değil mi? Peki!

Bu öğrenci İngiltere'ye gidince ilkin ne yapar? Hemen Üniversiteye gider, kayıt yaptırır, okulu tanır, mekânı ezberler, oraya yakın ev tutar, dil bilen arkadaşlar edinir, kütüphanenin ve kitapçıların merkezlerini öğrenir, kitaplarını alır, ilmi etütlerde bulunur, hocalarıyla istişare eder, tüm vaktini ve emeğini çalışmasına verir. Öyle değil mi? Orada olmasının gereğini yapar. Hedeflediği rotadan dışarı çıkmaz. Bu öğrenci söz konusu ülkede bir amaç uğruna bulunur.

O halde ey kardeşim bu öğrenci gibi; dünyaya ibadet ederek, tevhid yolunda seyrederek, elçinin sünnetini severek ve amel ederek, Vahyin yörüngesini öğrenip muhafaza ederek, sadece onun rızasını kazanarak manevi bir diploma almak için gönderildin.

Senin bu dünyada ki gayen; Allah'ı tanımak, onu birlemek, yalnız ona ibadet etmek, elçisini tanıyarak onun davetine icabet etmek, kuranı okuyarak hayatında ona yer vermek, tüm hayatını onun çizdiği vahiy haritasına göre çizmek için gönderildin.

Sen bu dünyaya; tevhidi yaşanılır kılmak, yeryüzünde ki fitneyi kaldırıp yerine yalnız Allah'ın emrettiği dini hâkim kılmak, insanlığı küfür ve şirk karanlıklarından çıkartmak için gönderildin.

Sen bu dünyaya; insanlığı hakka davet etmek, güzel ahlakınla örnek olmak, islamı en güzel bir yolla tanıtmak, kalpleri kazanıp bidatten ve haramdan uzaklaştırmak için gönderildin.

Sen bu dünyaya; ırkçı-faşist-sosyalist-komünist-laik beşeri düzenleri kurmak için değil tevhidi ve sünneti hâkim kılmak için gönderildin.

Yine şöyle bir örnek verelim! Bir insan düşünün yabancı bir ülkeye yolculuk etmiş, otele yerleşmiş, akşam erkenden uyanmış, sabah olunca söylediği ilk söz ben niçin buradayım? Bu soru ne kadar anlamsız soru değil mi? Bu ana kadar neden yolculuk ettiğini, neden otel tuttuğunu, sabah neden uyandığını bilmiyor.

Oysa bu insan bir illet/amaç uğruna gelmiştir. Fakat gelişinin farkında değildir. Bu kimse ya bir gezi, ya bir seyahat, ya bir toplantı için gelmiştir yahut ta gizli bir amaç uğruna gelmiştir.

İşte bu insan; dünyaya niçin geldiğini bilmeyen, bir türlü varlığının illetini sormayan, araştırmayan, dünya yolculuğuna niçin çıktığını tartışmayan, sakin kafayla oturup ben niçin varım? Neden yaşıyorum? Neden ölüyorum? Nereye gidiyorum? Neden önceki büyüklerim yanımda değil diye sormayan kimse gibidir.

Ey kardeşim! Sen dünya yolcuğuna bir amaç uğruna çıktın, sana bir yol haritası çizildi, yollarda sana yasaklar ve helaller konuldu, gideceğin hedef çizildi, kaderinde karşılaşacağın kavşaklar ve uzun yollar belirtildi, nasıl bir yaşamı seçmen hatırlatıldı, sana rehberler verildi, tabelalarla yoldan sapmaman için muazzam bir harita verildi.

Sen bu yolculukta başarılı olmak için Allah'a ve Resulüne kulak vermelisin. Yolunun kaptanları Allah ve Resulüdür. Vahiy senin kaptanındır. Şeriat senin rotandır, güzergâhındır. Tevhid-salih amel-güzel ahlak-davet-cihad ise yolunda gıdandır, besinindir.

Niçin bu dünyaya geldiğini sormalısın. Dünya yolculuğunun gayesini kavramalısın. En büyük hayır bu soruyu sormakla başlar, ardından cevabına göre vahyi izleyerek, islamı öğrenerek ve yaşayarak devam eder sonunda Allah'ın rızasını kazanarak cennette biter.

O halde; Allah, kullarını sadece ona kulluk etmek, dinine teslim olup emrine uymak, yasağından sakınmak, onun razı olduğu dini yüceltmek, yaşamak, yaşanır kılmak için yaratmıştır. Nitekim bu hususta Allah Kuran'da şöyle buyurur:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُونِ (56)

-Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım buyurmuştur. (Zariyat–56)

Ayette yer alan لِيَعْبُدُونِ –ancak ibadet etsinler fiili, şu anlama gelir birlesinler. kulların yaratılma hikmeti; Allah'a kulluk/ibadet etmek, Allah'ı birlemektir.

İnsanların en seçkinleri -Resuller ve Nebiler-; tevhide ve yalnız Allah'a ibadete davet etmiş, bu kelime uğruna mücadele vermiş, bu kelime için can vermiştir.

Bu kelime uğruna dövülmüşler, sürülmüşler, hicret etmişlerdir. Bu kelime uğruna kılıçlar çekilmiş, canlar verilmiş, yurtlar terk edilmiş, anadan-babadan uzak kalınmış, cennetlere göz dikilmiştir. Resuller-Nebiler-Ashabı Kiram ve selef önderleri bu kelime uğruna mücadele etmiştir. Ancak günümüzde Allah'tan başkasına ibadete çağıran çok insanlar ve topluluklar görürüz.

Bugün ağaca, taşa, heykele, güneşe, ateşe, insana, sanata, özgürlüklere tapan ibadet eden bunlara çağıran insan görürüz.

Örneğin şöyle diyenleri işitiriz: "Biz ey Beşiktaş sana tapıyoruz, ey Müslim Gürses ilahımızsın, ey Tarkan sen popun ilahısın, ey Esed sen Allahsın, ey Ali sen yerleri ve gökleri evirip çeviren bir Allahsın, ey efendim sen tarikatımızın eşsiz Rabbisin, zira yağmuru yağdırır, hastaya şifa verirsin, ey Cumhuriyetimizin kurucusu sen bizim tanrımızsın, gibi her grup tarafından üretilmiş yeni yeni çağdaş ilahlar işitiriz.

O halde; bu toplumda iki davet vardır, biri müslümanların bir ve tek olan Allah'a ibadete davetleri, diğeri de Allah'tan başkasına ibadete davet eden tüm müslüman dışı toplulukların gerçekleştirdiği davet.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Muaz bin Cebel'e, Allah'ın kulları üzerindeki hakkının, ona ibadet etmeleri olduğunu haber vermiştir. (Buhari-Müslim)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Muaz bin Cebel'i Yemen'e gönderirken, nasihat ta bulunmuş yapması gereken ilk şeyin, tevhid olduğunu haber vermiştir. Şöyle demiştir: "Ya Muaz! Sen Ehl-i kitap bir kavme gidiyorsun, Onlara ulaşınca yapman gereken ilk şey; -La İlahe İlallah'a davet etmek olsun,

eğer onlar bunu kabul ederlerse beş vakit namazı emret, bunu da kabul ederlerse zekâtı emret. (Buhari-Müslim)

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem Hayber günü tevhid sancağını Ali bin Ebi Talib'e övünerek vermiş, ona şöyle buyurmuştur: "Ya Ali! Düşman sahasına varana kadar ağır ol, Daha sonra onları İslam'a davet et. Allah'ın kendileri üzerinde ne gibi hakları olduğunu bildir." (Buhari-Müslim)

Bu üç hadis de görüldüğü gibi; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ashabına tevhidi, sadece Allah'a kulluğu emretmiştir.

İbadet dediğimiz zaman ilk aklımıza hemen hepimizin bildiği sembolik herkesin şahit olduğu ibadetler akla gelir, namaz, oruç, hac gibi evet bunlarda ibadet kapsamına girer, bununla beraber yardım istemek, sığınmak, kurban kesmek, sığınmak, adakta bulunmak, dua etmek, secde etmek gibi Kuranın ve Sünnetin emrettiği ibadetler de girer. Bu ibadetleri herkes bilmez ancak islama gönül veren, ibadette hata işlemek istemeyen kimseler bilir.

Müslüman Rabbinin kendisine verdiği nimet, kuvvet, güç çerçevesinde ibadet eder. Diyelim ki; Allah sana ilim vermişse ilminle, mal vermişse malınla, ahlak vermişse ahlakınla, sıhhat vermişse cihadınla, evlat ve eş vermişse haklarını ve hukuklarını korumakla, ana-baba vermişse onlara şefkatli ve merhametli davranmakla ibadet edersin.

İşte ibadetin bu anlamda sana doğru yolda olup olmadığını belirler. İlmin, malın, sıhhatin, ahlakın seni sana layık olan ibadete sevk eder. Eğer sen, elde ettiğinin kıymetini bilmezsen, Allah sendekileri alır, bilenlere verir.

O halde ey müslüman kardeşim sana yakışan tarzda ibadet et. Konu ibadetten açılınca nasıl ibadet etmek gereğini sormak ve cevaplamak zorunludur. Allah'a Nasıl ibadet ederiz?

İnsan; Rabbine onun razı olduğu ve emrettiği tarzda ibadet eder. Çünkü İbadet tevkifidir. Yani ibadetin şeklini, formatını, perspektifini ancak Allah ve Resulü belirler. Kimse aklından, hevasından, arzusundan ibadet belirleme, emretme, meşru kılma, topluma cevaz verme hakkına sahip değildir. Zira akıldan ibadet belirleme; din koymakla eşdeğerdir. Bir kimse dinde olmayan bir ibadet belirler insanları da onun etrafında toplanmaya, kutlamaya, toplu yapmaya kalkarsa din koymuş olur. İbadet belirleyen kimse, Din koyucudur.

Din koyan kimse ise; Allah ve Resulünün belirlediği dinle, ibadetle yetinmeyen, dine eklemeler yapan, tamamlanmış dini eksik gören bir cahildir.

Günümüzde din koyan, dinden çıkartan, dini kendi tekelinde tutan, dine kendi diliyle ve eğilimiyle desenler veren çoktur. Bu kimse en şerli insandır.

Bu usulü bilmeyen her cemaat, İslam'a zarar veren bir cemaattir. Bu cemaat; dini içten yontan, baltalayan, zayıflatan, ümmeti birliğini bozan, müslümanları birbirine düşüren kimsedir.

Örneğin; kutlu doğumları tertipleyenler, kandil gecelerini kutlayanlar, Allah'ın isim ve sıfatlarını tahrif edenler, sünneti inkâr eden mealciler, hadisle amel etmeye muhalif olanlar, sahih nassları terk ederek akıllarını putlaştıranlar bu kimselerdendir.

Allah, bizi Allah'ın ve Resulünün razı olduğu tarzda ibadet eden kullardan kılsın.

Ey kardeşim! Hayat bize yemek, içmek, eğlenmek, gezmek, uyumak, başıboş gezmek için verilmedi. Akıl bize ona isyan etmek, şirk koşmak, küfür etmek için verilmedi.

Bedenimiz haram işlemek, zina etmek, zülüm işlemek, günahlar işlemek için verilmedi. Ayaklarımız şirke-küfre-harama adım atmak için verilmedi.

Âlem boşa yaratılmadı. Gözünüzün gördüğü ve görmediği tüm varlıklar ona kulluk etmek, ermini dinlemek, yasağından sakınmak, dinini yüceltmek, Resulünü sevmek ve davetine icabet etmek için verilmiştir.

اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِۚ

Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde aklıselim sahipleri için gerçekten açık ibretler vardır. (Al-i İmran-190)

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًاۚ

Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tesbih ederiz.
(Al-i İmran–191)

Allah ayetinde bakınız yerleri ve gökleri boşuna yaratmadığını ve bir amaç uğruna yarattığını haber verir. Peki, her varlığın bir yaratılış hikmeti oluyor da insanın olmuyor mu?

İnsan olarak Amacımız; *"Allah'a karşı sorumluluğumuzu eksiksiz gerçekleştirmek, her sahada onun emrine uymak, yasağından sakınmak, ruhumuzu, aklımızı, dilimizi, fikrimizi onun menhecine muvafık kılmaktır."*

Allah, bizi daha güzel iman ve amel ortaya koymamız için imtihan eder. Allah ayetinde bunu haber verir. İnsan; bu dünyada sınanmak için, daha güzel amel işleyecek mi işlemeyecek mi diye sınanır. Dünya hayatında başımıza gelen her şer, bir imtihandır, ayrıca şerre karşı nasıl bir mukavemet ve sabır edip etmeyeceğimiz denenir. Allah ayetinde bunu haber verir.

اَلَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا

O ki, hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır.(Mülk–16)

Allah, ölümü ve hayatı hangimiz daha güzel amel işlemek için yarattı. Konumuzla bağı bulunan bu ayette de görülüyor ki; dünya hayatı bir imtihan, sınanmadır. Bu hayat insanoğlunun dünya imtihanıdır.

Dünya ebedi kalınacak bir konak değildir. O ancak bir yolcunun gelip geçtiği kısa bir müddet dinlendiği sonra yoluna koyulduğu bir mekândır.

Nice insanlar var ki; tüm çabasını, hayatını, fikrini, emeğini dünyaya kaptırmış yaşıyor. Şirk, küfür, günah, zülüm, katliam, adam öldürme, hakları gasp etme gibi nice büyük günahlara imza atıyor. Nesilleri dinsizleştiriyor, küfre davet ediyor, Allah yolundan saptırıyor, şerri helal kılıyor, haramı mubah ediyor, içki içiyor, kumar oynuyor, yavrularına ateşlere atıyor.

Sonra bu günahların kendisine zarar vermediğine, yaptıklarının doğru olduğuna inanıyor. Ve şöyle diyor: *"Eğer yaptığım kötü olsaydı, Allah beni cezalandırırdı, demek ki yaptıklarım, Allah'ın gazabını getirmiyor, o halde ben gene bildiğim ve arzu ettiğim her günahı işleyeyim"*

Bu kimse öyle bir gaflete ve sapıklığa dalmış ki farkında değildir. Şeytan, batıl amellerini süslemiş, sevdirmiş, gurur verdirmiştir. Arzularını ve batıl amellerini haklı göstermiştir. İşte bu şeytanın; "Allah'ın affıyla, merhametiyle, aldatmasıdır."

Bu kimliğe-tabiata sahip olan insan bil ki; Allah seni ihmal etmiyor, aksine sana mühlet veriyor. Allah seni unutmuyor aksine seni gözetiyor, deniyor, tövbe etmeni bekliyor. Allah umulur ki tövbe edersin, hatanı anlarsın, zulmü görür ve dönersin diye bekliyor. Eğer yaptığın zulümden ve küfürden dönmezsen bil ki; ansızın ummadığın yerden seni yakalar. Yaptığın kötü amelinin cezasını hem dünyada hem ahirette tattırır.

Bu dünya senin arzuladığın gibi belli bir zamana kadar yürür, sonra o hayata Allah müdahil olur, dilediği gibi yapar. Buhari-Müslim rivayet eder,"*Allah zalime mühlet verir cezalandırdığı zamanda şiddetli cezalandırır.*"

İşte bu insanlar dünya hayatına neden niçin geldiğini bilmeyen, Rahmanın şeriatına, menhecine, hududuna karşı mücadele eden, zulmü şirki günahı mubah gören insanlardır. Bu insanların hakka dönmekten başka kurtuluşu yoktur.

Ey kardeşim! Dünya hayatı sana böyle bir hayatı yaşaman için verilmedi. Küfretmen, şirk koşman, haram yemen, vahşice öldürmen, hak çiğnemen, ibadetten uzak kalman için verilmedi.

Özetle; *bu seminerde yaratılış gayemizi ve dünyadaki varlığımızın hikmetini anladık, onun da ibadet etmek olduğunu söyledik.* Allah cümlemizi islam yolundan ayırmasın, bizi sevdiği razı olduğu ibadet ve amelde muvaffak kılsın. Âmin.